

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxxx**
zastoupené: Mgr. Pavel Švesták, advokát, se sídlem Starobranská
327/4, Šumperk

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Zemědělské družstvo „Agroholding“**, se
sídlím v Bernarticích 111, okres Jeseník,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.4.2017, sp.zn.: 17PZ28431/2016-13338,
č.j.: 73001/2016-MZE-13338,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla podanou žalobou shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její námitka a bylo potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionálního odboru Olomouc (dál také jen „Fond“), ze dne 11. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

2016, čj. SZIF/2016/0627884. Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že nebude provedena aktualizace evidence půdy týkající se půdních bloků ve čtverci xxxxx v katastrálním území Bernartice u Javorníka, které se žalobkyně domáhala na základě podpachtu uzavřeného se třetí osobou.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu a domáhala se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnila tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu správního rozhodnutí vázán. Podle jejího názoru je nepochybné, že obci Bernartice bylo vráceno vlastnické právo podle ust. § 2a zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon č. 172/1991 Sb.“), a to ke dni 1. 7. 2000. Výklad žalovaného, že obec Bernartice není oprávněnou osobou ve smyslu tohoto zákona tak považuje za nesprávný a nelogický. V samotné nájemní smlouvě ze dne 16. 12. 1992 není specifikováno, o jakou oprávněnou osobu by se mělo jednat, a příslušný článek V této smlouvy je nutné vykládat tak, že se jedná o přiznání vlastnického práva jakémukoliv subjektu, když zde není ani odkaz na jakékoliv právní předpisy. V tomto případě podle názoru žalobkyně šlo o restituci původních vlastnických vztahů a komu se vlastnické právo vrátilo, musí být osobou oprávněnou. Zemědělské družstvo „Agroholding“ tak nemůže být nájemcem na základě této nájemní smlouvy, neboť ta skončila ke dni 1. 7. 2000.

[3] Dále žalobkyně uvedla, že smlouva ze dne 16. 12. 1992 byla ukončena dohodou mezi Pozemkovým fondem České republiky a Zemědělským družstvem „Agroholding“ ze dne 18. 11. 2004, neboť pokud nájemní vztah existoval i po 1. 7. 2000, tak žádnému z účastníků této smlouvy nic nebránilo, aby tento nájemní vztah ukončili.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž důvody ve vyjádření obsahově odpovídají odůvodnění správních aktů.

[5] K vyjádření žalovaného podala žalobkyně repliku, v níž setrvala na svém právním názoru.

[6] V řízení uplatňuje práva osoba zúčastněná na řízení, která se k výzvě soudu ve stanovené lhůtě do řízení přihlásila, konkrétně se k věci samé nevyjádřila.

[7] Z obsahu předloženého správního spisu jsou patrné tyto skutečnosti významné pro věcné posouzení podané žaloby.

[8] Smlouvou ze dne 16. 12. 1992 Pozemkový fond České republiky a Zemědělské družstvo Agroholding byly pronajaty zde uvedené pozemky. V článku V. této smlouvy je sjednáno, že: „*Nájemní vztah je ukončen přiznáním vlastnického práva oprávněné osobě, nebo privatizací...*“.

[9] Dohodou ze dne 18. 11. 2004 Pozemkový fond sjednalo skončení nájmu příslušných pozemků ke dni 30. 11. 2004.

[10] Z rozsudku Okresního soudu v Jeseníku ze dne 28. 5. 2014, čj. 4 C 98/2007-329, ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 3. 2. 2015, čj. 12 Co 588/2014-361, je patrné, že soud určil, že Obec Bernartice je vlastníkem zde specifikovaných nemovitostí. Rozsudek nabyt právní moci dne 23. 3. 2015. Z odůvodnění rozsudku je patrné, že příslušné pozemky přešly do vlastnictví obce podle ust. § 2a zákona č. 172/1991 Sb.

[11] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[12] Podle ust. § 3g odst. 4 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění účinném v rozhodné době: „*Fond aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny podle odstavce 1 neprovede a tuto skutečnost s uvedením důvodu oznámí písemně uživateli, který učinil ohlášení změny podle odstavce 1, popřípadě osobě, které se aktualizace evidence půdy týká, jestliže (a) i po předložení dokladu podle odstavce 2 shledá údaje v ohlášení změny nepravdivými, nebo (b) uživatel, který učinil ohlášení změny, nedoložil písemnou dohodu podle odstavce 2 nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2.*“.

[13] V posuzované věci se soud ztotožňuje se závěrem žalovaného i fondu, že žalobkyně, která učinila ohlášení změny, nedoložila příslušnou písemnou dohodu nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, že by došlo ke změně uživatele půdního bloku.

[14] V posouzení této skutečnosti je nutné vycházet z uzavřené smlouvy ze dne 16. 12. 1992, která založila nájemní vztah a nic nesvědčí tomu, že by k zániku takového vztahu došlo. Článek V. této smlouvy nelze vykládat způsobem, který užívá žalobkyně, neboť ohledně tohoto pozemku zcela zjevně nedošlo k jeho převodu nebo přechodu na základě uplatnění nároku oprávněnou osobou, ale jiným právním důvodem, jímž byl přechod vlastnického práva ex lege zákonem č. 172/1991 Sb. Tento zákon s pojmem „oprávněná osoba“ operoval pouze v negativním vymezení, které pozemky nepřecházejí na obce, sám pak v této souvislosti odkazoval na zákon č. 229/1991 Sb., který s tímto pojmem váže uplatnění příslušného nároku a rozhodnutí o něm. Sám zákon č. 172/1991 Sb. však příslušný přechod vlastnictví s pojmem oprávněné osoby nijak nespojuje, s tímto termínem nepracuje a přechod vlastnictví s ohledem na subjektivitu řeší pouze označením „obce“ (srov. ust. § 2a tohoto zákona, na jehož základě k přechodu vlastnictví na obec v tomto případě došlo). Proto soud souhlasí se závěrem žalovaného, že pokud příslušná smlouva váže případné skončení nájmu na „přiznání vlastnického práva oprávněné osobě“, nemůže se jednat o přechod vlastnického práva na obec podle zákona č. 172/1991 Sb., neboť tento zákon oprávněnou osobu ve vztahu k přechodu vlastnického práva vůbec nezná. Toto smluvní ujednání tak na danou skutkovou situaci nelze uplatnit, a smlouva ze dne 16. 12. 1992 z tohoto důvodu nijak nemohla být dotčena.

[15] Rovněž soud souhlasí s žalovaným, že dohoda o ukončení nájemního vztahu ze dne 17. 11. 2004 tento nájemní vztah nemohla změnit či ukončit, neboť byla uzavřena v době, kdy jedna ze smluvních stran této dohody (Pozemkový fond České republiky) nebyl vlastníkem příslušných pozemků, proto s předmětem nájmu z pozice pronajímatele nemohl disponovat tímto způsobem (ukončení nájmu). Je pochopitelné, že účastníci mohou své smluvní vztahy upravovat různými způsoby (např. řešení vzájemných pohledávek z určitého období trvání nájmu), aniž by museli nutně být vlastníky příslušných pozemků; pokud však se sjednává ukončení nájmu, to na straně pronajímatele přísluší v zásadě pouze vlastníkovi. Pokud tedy v této době byl vlastníkem těchto pozemků jiný subjekt (zde obec Bernartice, na níž vlastnictví přešlo podle pravomocného rozsudku soudu dnem 1. 7. 2000 podle ust. § 2a zákona č. 172/1991 Sb.), byť v této době své právo nevykonával, neboť spornou otázku vlastnictví vyřešil až soud svým rozsudkem později, pouze tento subjekt jako vlastník pozemku mohl příslušný nájem ukončit např. dohodou. Pokud se tak nestalo (v řízení nic takového nebylo žalobkyní předloženo), nelze dospět k jinému závěru, než že příslušný nájemní vztah stále trvá, byť se vlastník pozemků změnil.

[16] Je nutné tak uzavřít, že pokud žalovaný i fond vycházeli z toho, že k předmětnému pozemku stále trvá nájemní vztah uzavřený smlouvou ze dne 16. 12. 1992, postupovali v souladu s předloženými podklady, a důvodně dospěli k závěru, že nedošlo ke změně uživatele příslušného půdního bloku ve smyslu ust. § 3g zákona č. 252/1997 Sb.

[17] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[18] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení zúčastněné osobě je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., kdy soud této osobě žádnou povinnost neukládal, náklady řízení jí tak nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. srpna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu